

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Εξηκοστό Έβδομο

Αποκωδικοποιώντας την Προφητεία: Αποκαλύπτοντας την Ιστορική και Προφητική Σημασία του Δανιήλ 11:10 και Πέραν Αυτού

Jeff Pippenger
2024-03-30

Ο τεσσαρακοστός στίχος του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ αρχίζει κατά τον καιρό του τέλους, το 1798, όταν ο βασιλεύς του βορρά λαμβάνει το θανατηφόρο του πλήγμα από το χέρι του βασιλέως του νότου. Η ιστορία εκείνη προτυπώθηκε από το έτος 246 π.Χ., όταν ο Πτολεμαίος επέφερε εκδίκηση επί του βόρειου βασιλείου, καθώς και από τη Ναπολεόντεια Γαλλία, η οποία έλαβε τον πάπα αιχμάλωτο το 1798. Αφού ο βασιλεύς του νότου επιστρέφει στην Αίγυπτο στο εδάφιο εννέα, τότε το εδάφιο δέκα δηλώνει ότι ο βασιλεύς του βορρά θα εξαπέλυε αντεπίθεση εναντίον του βασιλέως του νότου.

Και ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου θὰ ἐπανεῖλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ. Οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ θὰ ἐξεγερθοῦν καὶ θὰ συνάξουν πλῆθος μεγάλων δυνάμεων· καὶ ὁ εἶξ θὰ ἔλθῃ βεβαίως, καὶ θὰ πλημμυρίσῃ, καὶ θὰ διέλθῃ· τότε θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ θὰ ἐξεγερθῇ, ἕως τοῦ ὀχυρώματος αὐτοῦ. Δανιήλ 11:9, 10.

Προτού εξετάσουμε το σχόλιο του Ουρία Σμιθ επάνω στην ιστορία που εκπλήρωσε το δέκατο εδάφιο, σημειώνουμε την έκφραση «θα υπερχειλίσει και θα διέλθει». Η εβραϊκή φράση που μεταφράζεται κατ' αυτόν τον τρόπο αποδίδεται επίσης στο τεσσαρακοστό εδάφιο ως «θα υπερχειλίσει και θα υπερβεί». Είναι η ίδια φράση στο πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο. Απαντάται μόνο σε ένα ακόμη σημείο των Γραφών.

Και θέλει διέλθει διά του Ιούδα· θέλει υπερχειλίσει και υπερβεί, θέλει φθάσει ἕως του τραχήλου· και το ἔκτασμα των πτερύγων αὐτοῦ θέλει πληρώσει το πλάτος της γης σου, ὠ Εμμανουήλ. Ησαΐας 8:8.

Στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, στο δέκατο εδάφιο και στο τεσσαρακοστό εδάφιο, και έπειτα πάλι στο όγδοο κεφάλαιο του Ησαΐα, στο όγδοο εδάφιο, η ίδια ακριβώς εβραϊκή φράση αποδίδεται με τρεις διαφορετικούς τρόπους, μολονότι εκφράζουν το ίδιο νόημα. Η τελευταία λέξη της φράσεως, η εβραϊκή λέξη «abar», αποδίδεται είτε ως «διέλθει» στο δέκατο εδάφιο, είτε ως «υπερβεί» στο τεσσαρακοστό εδάφιο, και έπειτα ως «διαβεί» στον Ησαΐα. Το νόημα είναι κατ' ουσίαν το ίδιο και στις τρεις αυτές παραπομπές, αλλά στον Ησαΐα υπάρχει επίσης και μία ακόμη προφητική σύνδεση μεταξύ των παραπομπών.

Ο στίχος στον Ησαΐα εκπληρώθηκε όταν ο βασιλιάς της Ασσυρίας κατέκτησε τον Ιούδα και ήλθε στην Ιερουσαλήμ, αλλά δεν κατέκτησε ποτέ την ίδια την πόλη. Ανήλθε «έως τον τράχηλον», αλλά δεν κατέκτησε ποτέ την «κεφαλήν». Στην ίδια ακριβώς προφητεία, ο Ησαΐας εκθέτει ένα προφητικό σύμβολο του τι αντιπροσωπεύει μία «κεφαλή», και προσδιορίζει την «κεφαλήν» ως την

πρωτεύουσα του βασιλείου, ενώ και ο βασιλιάς του βασιλείου είναι επίσης η «κεφαλή». Παρέχει δύο μάρτυρες της προφητικής αληθείας ότι η κεφαλή είναι βασιλεύς και βασίλειον, και κατόπιν δηλώνει αινιγματικώς ότι, εάν ο σπουδαστής της προφητείας δεν δεχθεί και δεν κατανοήσει αυτήν την αλήθεια, δεν θα στερεωθεί. Ο αινιγματικός αυτός στίχος αποτελεί μέρος της ίδιας ακριβώς προφητείας που προσδιορίζει ότι ο βασιλεύς του βορρά θα υπερχειλίσει και θα διαβεί, αλλά μόνον έως «τον τράχηλον».

Διότι η κεφαλή της Συρίας είναι η Δαμασκός, και η κεφαλή της Δαμασκού ο Ρασίν· και μέσα σε εξήντα πέντε έτη ο Εφραΐμ θα συντριβεί, ώστε να μην είναι πλέον λαός. Και η κεφαλή του Εφραΐμ είναι η Σαμάρεια, και η κεφαλή της Σαμαρείας ο υιός του Ρεμαλία. Εάν δεν πιστεύσητε, βεβαίως δεν θέλετε στερεωθεί. Ησαΐας 7:8, 9.

Η «κεφαλή» τοῦ ἔθνους τῆς Συρίας ἦταν ἡ πρωτεύουσά του, ἡ «Δαμασκός», καὶ ἡ «κεφαλή» τῆς «Δαμασκοῦ» (τῆς πρωτεύουσῆς) ἦταν ὁ «Ρεσίν», ὁ βασιλεὺς τῆς Συρίας. Ἐπίσης, ἡ «κεφαλή» τοῦ ἔθνους τοῦ Ἐφραΐμ ἦταν ἡ πρωτεύουσά του, ἡ «Σαμάρεια», καὶ ἡ «κεφαλή» τῆς «Σαμαρείας» (τῆς πρωτεύουσῆς) ἦταν ὁ «υἱὸς τοῦ Ρεμαλία» (Φεκά), ὁ βασιλεὺς τῆς Σαμαρείας. Στὴν ἴδια προφητεία, στὸ ἐπόμενο κεφάλαιο, στὸ ἐδάφιο 8, ὁ βασιλεὺς Σενναχηρίμ τῆς Ἀσσυρίας περικύκλωσε τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ στὸ ἐδάφιο 8 ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ περικύκλωσή του τῆς Ἱερουσαλήμ ἔφθανε μέχρι τοῦ τραχήλου.

Τα ἐδάφια ἐπτά καὶ οκτώ, τα ὁποία, ἐπὶ τῆ βάσει δύο μαρτύρων, ἐκθέτουν τὸ προφητικὸ σύμβολο μιᾶς «κεφαλῆς», που ἀντιπροσωπεύει τόσο τὸν βασιλέα ὅσο καὶ τὴν πρωτεύουσα τοῦ ἔθνους τοῦ βασιλέως, ἀποτελοῦν τὴν προφητεία τῶν ἐξήντα πέντε ἐτῶν, ἡ ὁποία προσδιορίζει τὸ σημεῖο ἀφετηρίας ἀμφοτέρων τῶν προφητειῶν τῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων εἴκοσι ἐτῶν κατὰ τῶν βόρειου καὶ νότιου βασιλείων τοῦ Ἰσραήλ. Πρόκειται, ἐπομένως, γιὰ ἓνα πολὺ σύνθετο ἐδάφιο, διότι συνδέεται με τὸ ἐδάφιο δέκα καὶ τὸ ἐδάφιο σαράντα τοῦ ἐνδέκατου κεφαλαίου τοῦ Δανιήλ, τα ὁποία ἐπίσης προσδιορίζουν συγκρούσεις κατὰ τις ὁποῖες ἓνας βόρειος βασιλεὺς ἐπιτίθεται ἐναντίον ἐνὸς νότιου βασιλέως, ἀκριβῶς ὅπως ὁ Σενναχειρίμ, ἓνας βασιλεὺς τοῦ βορρά, ἐπιτέθηκε στὸν Ἰούδα, ἓναν νότιο βασιλέα, στὸ ἐδάφιο οκτὼ τοῦ ογδόου κεφαλαίου τοῦ Ησαΐα.

Τὸ κλειδί που συνδέει μεταξύ τους αὐτὲς τὶς συρράξεις τῶν βασιλέων τοῦ βορρά καὶ τοῦ νότου εἶναι ἡ «κεφαλή» καὶ τὸ «υπερχεῖλισμα καὶ διάβασις». Ὄταν ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρά ἀντεπιτίθεται ἐναντίον τοῦ βασιλέως τοῦ νότου στὸ δέκατο ἐδάφιο τοῦ ἐνδεκάτου κεφαλαίου, κερδίζει τὴ μάχη, ἀλλὰ ἀφήνει τὴν «κεφαλή», διότι «έρχεται, καὶ υπερχειλίζει, καὶ διέρχεται» «έως» τὸ «οχύρωμα» τοῦ βασιλέως τοῦ νότου. Ἡ ἱστορία τοῦ δέκατου ἐδαφίου παριστάνει τὴ νίκη τοῦ βασιλέως τοῦ βορρά ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ νότου, ἀλλὰ δὲν εἰσέρχεται στὴν Αἴγυπτο (τὸ οχύρωμα), τὴν πρωτεύουσα—τὴν «κεφαλή».

Ὄταν ὁ νότιος βασιλιάς προηγουμένως κατανίκησε τὸν βόρειο βασιλιά στα ἐδάφια ἐπτά καὶ οκτώ, «εἰσῆλθεν εἰς τὸ οχύρωμα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρά, καὶ» «ἐπικράτησε καὶ» «ἔφερεν αἰχμαλώτους» πίσω εἰς τὴν «Αἴγυπτον». Κατὰ τὴν ανταποδοτικὴ νίκη τοῦ βασιλέως τοῦ βορρά, δὲν εἰσῆλθε εἰς τὴν Αἴγυπτον, προτυπώνοντας ἔτσι ὅτι, ὅταν ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση παραμερίσθηκε τὸ 1989, ἡ Ρωσία, ἡ πρωτεύουσά της—ἡ κεφαλή της—ἔμεινε ὄρθια. «Εάν δὲν πιστεύσητε, βεβαίως δὲν θέλετε στερεωθεί.» Εἶναι ἡ Ρωσία, ἡ ὁποία παριστάνεται ὡς ὁ βασιλεὺς τοῦ νότου στα

εδάφια ένδεκα και δώδεκα, που κερδίζει τη μάχη της μεθορίου, η οποία στην αρχαιότητα ήταν η Ραφία, και σήμερα είναι η Ουκρανία.

«ΣΤΙΧΟΣ 10. Αλλά οι υιοί αυτού θέλουσιν εξεγερθή, και θέλουσι συναθροίσει πλήθος μεγάλων δυνάμεων· και ο εις θέλει βεβαίως ελθεί, και υπερχειλίσει, και διαβή· τότε θέλει επιστρέψει, και εξεγερθή, έως και αυτού του οχυρώματος αυτού.»

«Το πρώτο μέρος αυτού του εδαφίου ομιλεί περί υιών, εις τον πληθυντικόν· το δε τελευταίον μέρος, περί ενός, εις τον ενικόν. Οι υιοί του Σελεύκου Καλλινίκου ήσαν ο Σέλευκος Κεραυνός και ο Αντίοχος ο Μέγας. Αμφότεροι ούτοι επιδόθηκαν με ζήλον εις το έργον της δικαιώσεως και εκδικήσεως της υποθέσεως του πατρός αυτών και της πατρίδος των. Ο πρεσβύτερος εξ αυτών, ο Σέλευκος, κατέλαβε πρώτος τον θρόνον. Συνήθροισε μέγα πλήθος διά να ανακτήσει τας κυριαρχίας του πατρός αυτού· αλλ' επειδή ήτο ασθενής και δειλόψυχος ηγεμών, τόσον κατά το σώμα όσον και κατά την περιουσίαν, στερούμενος χρημάτων και ανίκανος να διατηρήσει τον στρατόν αυτού εις υπακοήν, εδηλητηριάσθη υπό δύο εκ των στρατηγών αυτού, ύστερα από άδοξον βασιλείαν δύο ή τριών ετών. Ο ικανότερος αδελφός αυτού, ο Αντίοχος ο Μέγας, ανηγορεύθη τότε βασιλεύς, όστις, αναλαμβάνων την αρχηγίαν του στρατού, ανέκτησε την Σελεύκειαν και επανέφερε την Συρίαν, καθιστάμενος κύριος ορισμένων τόπων διά συνθήκης και άλλων διά της ισχύος των όπλων. Ηκολούθησεν ανακωχή, κατά την οποίαν αμφότερα τα μέρη διεπραγματεύοντο περί ειρήνης, ενόσω όμως παρεσκευάζοντο διά πόλεμον· μετά ταύτα ο Αντίοχος επέστρεψε και ενίκησε κατά μάχην τον Νικόλαον, τον Αιγύπτιον στρατηγόν, και εστοχάζετο να εισβάλει εις αυτήν την Αίγυπτον. Ούτος είναι ο 'εις' όστις βεβαίως ήθελε πλημμυρίσει και παρέλθει.» Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

Η κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989 εσήμανε τον «καιρόν του τέλους», και οι δύο υιοί στο εδάφιο αντιπροσωπεύουν τους δύο σταθμούς, του Reagan και του πρώτου Bush. Από τον «καιρόν του τέλους», το 1798, όπου ήρχισε το τεσσαρακοστό εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, η πόρνη της Ρώμης έχει λησμονηθεί, διότι αυτή, ως Ιεζάβελ, παραμένει όπισθεν στη Σαμάρεια, ενώ ο σύζυγός της Αχαάβ απευθύνεται στον Ηλία στο Όρος Κάρμηλος. Ήταν κρυμμένη, αλλά μυστικώς εκινούσε τα νήματα, όπως έπραττε και στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο σύζυγός της είναι το πληρεξούσιο στράτευμά της εναντίον του βασιλέως του νότου. Όταν αντεπεξήλθε το 1989, αυτή, ως ο βασιλεύς του βορρά, έφερε άρματα, πλοία και ιππείς.

Και κατά τον καιρό του τέλους ο βασιλεύς του νότου θέλει συγκρουσθή μετ' αυτού· και ο βασιλεύς του βορρά θέλει επέλθει εναντίον αυτού ως ανεμοστρόβιλος, με άρματα, και με ιππείς, και με πολλά πλοία· και θέλει εισέλθει εις τας χώρας, και θέλει υπερχειλίσει και διαβή. Δανιήλ 11:40.

Ο πληρεξούσιός της στην ανταπόδοση παριστάνεται με τα «πλοία», τα οποία είναι οικονομική ισχύς, και με τα «άρματα και ιππείς», τα οποία είναι στρατιωτική δύναμη. Η στρατιωτική δύναμη και η οικονομική ισχύς είναι τα δύο προφητικά γνωρίσματα των Ηνωμένων Πολιτειών στις προφητείες των εσχάτων ημερών, διότι οι Ηνωμένες Πολιτείες θα απαγορεύσουν σε όσους δεν θα προσκυνήσουν την Ιεζάβελ να αγοράζουν και να πωλούν, και αν εξακολουθήσουν να αρνούνται το σημάδι εξουσίας της Ιεζάβελ, θα θανατωθούν. Ήταν η οικονομική ισχύς και η στρατιωτική

δύναμη των Ηνωμένων Πολιτειών που χρησιμοποιήθηκαν σε συνεργασία με τον παπισμό και επέφεραν τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης το 1989, αν και η Ρωσία παρέμεινε όρθια.

Η ιστορία που εκπλήρωσε το δέκατο εδάφιο του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ επαναλαμβάνεται στην ιστορία του δευτέρου μέρους του τεσσαρακοστού εδαφίου, το οποίο προσδιορίζει τον καιρό του τέλους στο 1989. Η ιστορία των εδαφίων έξι έως εννέα αντιπροσωπεύει την ιστορία που οδήγησε στον καιρό του τέλους, ο οποίος προσδιορίζεται στο πρώτο μέρος του τεσσαρακοστού εδαφίου. Τα εδάφια πέντε έως δέκα του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ απεικονίζουν τελειώς την ιστορία του τεσσαρακοστού εδαφίου του Δανιήλ 11, διότι, όπως κατέγραψε η Αδελφή White, «μεγάλο μέρος της ιστορίας που έχει εκπληρωθεί στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ θα επαναληφθεί».

Τα εδάφια ένα έως τέσσερα του Δανιήλ ένδεκα ταυτοποιούν τον Κύρο, τον δεύτερο βασιλέα του έθνους με τα δύο κέρατα κατά τον καιρό του τέλους στις έσχατες ημέρες. Ο «καιρός του τέλους» στις έσχατες ημέρες ήταν το 1989, και ο δεύτερος πρόεδρος, ο οποίος παρίσταται από τον Κύρο, εγκαθιδρύει μια προφητική ακολουθία που επιτρέπει σε έναν σπουδαστή της προφητείας να μετρήσει έως τον έκτο πρόεδρο μετά το 1989, ο οποίος θα ήταν ο πλουσιότερος πρόεδρος και ο οποίος θα ξεσήκωνε (θα αφύπνιζε) τις παγκοσμιοποιητικές δρακοντικές δυνάμεις, είτε πρόκειται για τους παγκοσμιοποιητές του κόσμου είτε για εκείνους στις Ηνωμένες Πολιτείες. Έπειτα, αυτή η προφητική ιστορία μεταπηδά στο έβδομο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, στους δέκα βασιλείς των Ηνωμένων Εθνών, και ταυτοποιεί τον κύριο και πρώτο βασιλέα του, όπως παρίσταται από τον Μέγα Αλέξανδρο (που σημαίνει «Ο Πολεμιστής των Ανθρώπων»), καθώς και την τελική διάλυση του βασιλείου του όταν οι τέσσερις άνεμοι του Ισλάμ θα έχουν αφεθεί πλήρως ελεύθεροι κατά το κλείσιμο της ανθρώπινης δοκιμασίας.

Τότε τα εδάφια πέντε έως εννέα απεικονίζουν την ιστορία την οποία αντιπροσώπευε η περίοδος που προηγήθηκε της εγκαθιδρύσεως του παπισμού επί του θρόνου το 538, διότι πρώτα η δύναμη που πρόκειται να γίνει ο βασιλιάς του βορρά πρέπει να υπερνικήσει τρία γεωγραφικά εμπόδια, όπως έκανε ο Σέλευκος, ο οποίος τότε εγκαθιδρύθηκε ως ο βασιλιάς του βορρά. Έπειτα, επί τριάμισι έτη, όπως αυτά παριστάνονται από τριάντα πέντε κυριολεκτικά έτη, ο βασιλιάς του βορρά εξουσίαζε, έως ότου ο βασιλιάς του νότου εισήλθε στο οχύρωμά του και τον αιχμαλώτισε, όπου αργότερα πέθανε στην Αίγυπτο πέφτοντας από άλογο. Έτσι, τα εδάφια προσδιορίζουν την ιστορία που ολοκληρώθηκε κατά τον καιρό του τέλους το 1798.

Η δέκατη εδάφιο προσδιορίζει την ιστορία του καιρού του τέλους το 1989, και μαζί με τα εδάφια πέντε έως εννέα, αντιπροσωπεύουν την ιστορία του εδαφίου σαράντα, όπως επίσης και η ιστορία των εδαφίων τριάντα έως τριάντα έξι. Επομένως, από το εδάφιο ένα έως το εδάφιο δέκα, γραμμή επί γραμμής, υπάρχουν δύο προφητικές γραμμές. Η πρώτη απευθύνεται στους ηγέτες του έκτου και του έβδομου βασιλείου, αν και υπάρχει ένα κενό διάστημα μεταξύ του έκτου και πλουσιότατου προέδρου του έκτου βασιλείου και του έβδομου βασιλείου.

Η δεύτερη γραμμή καλύπτει την ιστορία της απομάκρυνσης των τριών εμποδίων, την περίοδο κατά την οποία βασίλευσε ο βασιλιάς του βορρά, καθώς και ποιος απομακρύνθηκε τότε, το 1798, και μέχρι το 1989, και τον δεύτερο πρόεδρο, ο οποίος παριστάνεται στην προηγούμενη γραμμή

από τον Κύρο.

Οι σίχιοι ένδεκα και δώδεκα αντιπροσωπεύουν μια τρίτη γραμμή ιστορίας, η οποία λαμβάνει χώρα μετά τον πλούσιο πρόεδρο του εδαφίου δύο, αλλά κάποια στιγμή μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης κατά τον καιρό του τέλους το 1989, και κάπου πριν από τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως αυτός αντιπροσωπεύεται στο εδάφιο δεκαέξι.

Η ιστορία μετά τον καιρό του τέλους, το 1989, μεταφέρεται, στην πρώτη γραμμή, στον έκτο και πλουσιότερο πρόεδρο, ο οποίος ξεσηκώνει τους παγκοσμιοποιητές αρχίζοντας από το 2016. Στη δεύτερη γραμμή, η προφητική ιστορία μεταφέρεται στο 1989. Η Μάχη της Ραφίας («Το Μεθόριο») στα εδάφια ένδεκα και δώδεκα προηγείται του εδαφίου δεκατρία, όπου ο προσφάτως ηττημένος βασιλέας του βορρά αποκαθιστά τον στρατό του και κατόπιν νικά τον βασιλέα του νότου, ακριβώς πριν από τον κυριακάτικο νόμο του εδαφίου δεκαέξι. Η πληρεξούσια δύναμη του βασιλέως του βορρά στο εδάφιο δεκατρία είναι ο τελευταίος από τους οκτώ προέδρους που βασιλεύουν από το 1989 έως τον κυριακάτικο νόμο. Το εδάφιο δεκατρία πρέπει, επομένως, να λαμβάνει χώρα κατά ή μετά την εκλογή του όγδοου προέδρου, ο οποίος είναι εκ των επτά. Τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα αρχίζουν ακριβώς πριν από τον έκτο, πλουσιότερο πρόεδρο και, πιθανότατα, τελειώνουν ακριβώς πριν από την εκλογή αυτού του ίδιου προέδρου, ο οποίος γίνεται ο όγδοος, ο εκ των επτά, και είναι νικητής στην τρίτη μάχη του πολέμου δι' αντιπροσώπων, στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε.

Η αντεκδίκηση του βασιλέως του νότου στα εδάφια ένδεκα και δώδεκα αποτελεί απάντηση στην ήττα που υπέστη ο βασιλεύς του νότου στο εδάφιο δέκα. Το εδάφιο δέκα προσδιορίζει τη νίκη του βασιλέως του βορρά το 1989, η οποία επήλθε μέσω της μυστικής συμμαχίας των Ηνωμένων Πολιτειών και του Βατικανού. Η νίκη του βόρειου στρατού υπήρξε η πρώτη μάχη του πολέμου δι' αντιπροσώπων. Ο κυριολεκτικός θερμός πόλεμος που εκπληρώθηκε στην αρχαιότητα προεικόνιζε έναν πόλεμο δι' αντιπροσώπων στις έσχατες ημέρες, και συνεπώς η νίκη των εδαφίων ένδεκα και δώδεκα θα είναι νίκη του βασιλέως του νότου, στη δεύτερη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων.

Υπάρχουν τρεις μάχες στα εδάφια δέκα έως δεκαπέντε, και όλες εκπληρώθηκαν στην αρχαιότητα μέσω κυριολεκτικών θερμών πολέμων, αλλά αντιπροσωπεύουν τρεις μάχες στους πολέμους δι' αντιπροσώπων των εσχάτων ημερών. Η πρώτη μάχη κερδήθηκε από τη μυστική συμμαχία του θηρίου και του ψευδοπροφήτη εναντίον του δράκοντος το 1989. Η δεύτερη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων θα κερδηθεί από την αθεϊστική δύναμη του δράκοντος, του βασιλέως του νότου, εναντίον της συμμαχίας του πάπα και του στρατεύματός του δι' αντιπροσώπων. Η τρίτη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων θα κερδηθεί από το στράτευμα δι' αντιπροσώπων του βασιλέως του βορρά, όπως παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε.

Προφητικώς υπάρχουν τρεις θερμοί παγκόσμιοι πόλεμοι, τρεις πόλεμοι δι' αντιπροσώπων, αποτελούμενοι από τρεις μάχες, και ο πόλεμος των τριών ουαί του Ισλάμ. Υπάρχει επίσης ένας Εμφύλιος Πόλεμος και ένας Επαναστατικός Πόλεμος. Η δεύτερη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων βρίσκεται τώρα σε εξέλιξη στην Ουκρανία, «Το Μεθόριο», όπως παριστάνεται από τη Ραφία, η οποία ήταν το μεθόριο μεταξύ του βασιλέως του νότου και του βασιλέως του βορρά, όταν τα εδάφια ένδεκα και δώδεκα εκπληρώθηκαν για πρώτη φορά στην ιστορία.

Ακριβώς κατά τον ίδιο χρόνο που διεξάγεται η δεύτερη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων στην Ουκρανία, λαμβάνει επίσης χώρα και η δεύτερη από τις τρεις επιθέσεις του Ισλάμ εναντίον της ενδόξου γης. Η πρώτη επίθεση του τρίτου αλίμονο έφθασε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και άρχισε η σφραγίση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο καιρός της σφραγίσεως τελειώνει με τον σύντομα επερχόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, όταν το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο θα πλήξει εκ νέου τις Ηνωμένες Πολιτείες. Το πρώτο και το τελευταίο πλήγμα είναι το ίδιο, και αμφοτέρωτα σηματοδοτούν μία φωνή του αγγέλου της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ, η οποία είναι επίσης η φωνή του τρίτου αγγέλου, η οποία είναι επίσης ο ήχος της εβδόμης σάλπιγγος, η οποία είναι επίσης το τρίτο αλίμονο.

Στο μέσον εκείνων των δύο επιθέσεων, οι οποίες είναι δύο φωνές, οι οποίες είναι ο ήχος της εβδόμης σάλπιγγας, το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο επιτέθηκε, όχι στη σύγχρονη πνευματική ένδοξη γη, αλλά στην αρχαία κυριολεκτική ένδοξη γη, στις 7 Οκτωβρίου 2023.

Ο πόλεμος που τότε άρχισε, διεξάγεται τώρα ακριβώς στην περιοχή όπου έλαβε χώρα η Μάχη της Ραφίας, όπως περιγράφεται στα εδάφια ένδεκα και δώδεκα. Η Λωρίδα της Γάζας αποτελεί το μεθόριο μεταξύ του νοτίου βασιλείου του Ιούδα και της Αιγύπτου. Η 7η Οκτωβρίου 2023 είναι ένας τροχός εντός των άλλων τροχών, που σηματοδοτεί την εξέγερση, ή το δέκατο τρίτο γράμμα του εβραϊκού αλφαβήτου, το οποίο μαζί με το πρώτο και το τελευταίο γράμμα σχηματίζει τη λέξη «αλήθεια».

Η δεύτερη επίθεση εναντίον της ένδοξης γης από το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο έλαβε χώρα στις 7 Οκτωβρίου 2023, και έλαβε χώρα στην ακριβή περιοχή όπου συνέβη η αρχαία Μάχη της Ραφίας, σε εκπλήρωση των εδαφίων ένδεκα και δώδεκα. Η δεύτερη επίθεση εναντίον της ένδοξης γης συνδέεται, μέσω προφητικού γεωγραφικού συμβολισμού, με τη δεύτερη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων, όπως αυτή παριστάνεται από τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Γραμμή επί γραμμής, η δεύτερη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων, η οποία διεξάγεται τώρα στην Ουκρανία (τη Μεθόριο), περιλαμβάνει τη δεύτερη νότα της σάλπιγγας του τρίτου αλίμονο (7 Οκτωβρίου 2023), η οποία εκπληρώνεται κατά την τελική περίοδο της σφραγίσεως των εκατόν τεσσαράκοντα τεσσάρων χιλιάδων. Η εμπειρία εκείνης της σφραγίσεως απεικονίζεται από τον Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο, όταν βλέπει το όραμα «marah» έπειτα από την περίοδο των είκοσι μίας ημερών πένθους, η οποία είναι οι τρεισήμισι ημέρες κατά τις οποίες οι δύο προφήτες ήσαν νεκροί στον δρόμο. Το όραμα ερμηνεύθηκε ως η εξήγηση του «τι επρόκειτο να συμβεί στον λαό του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες».

Η αλήθεια που παριστάνεται από το όραμα του ποταμού Ιδδεκέλ, η οποία είναι η αλήθεια της σφραγίσεως, εκπληρώνεται στην προφητική ιστορία των εδαφίων ένδεκα έως δεκαπέντε. Είναι η ιστορία του εδαφίου σαράντα που αρχίζει το 1989 και συνεχίζεται έως το εδάφιο σαράντα ένα και τον προσεχώς επερχόμενο νόμο της Κυριακής. Είναι η ιστορία του έκτου, πλουσιότερου βασιλέως στο εδάφιο δύο, η οποία παριστάνεται έως το έβδομο βασίλειο του «Μεγάλου Αλεξάνδρου», όπως σημειώνεται στο εδάφιο τρία.

Η ιστορία που άρχισε με την έναρξη της δεύτερης μάχης των πολέμων δι' αντιπροσώπων το 2014, και την οποία ακολούθησε ο πλουσιότερος πρόεδρος αρχίζοντας την εκστρατεία του το 2015, είναι

το κενό διάστημα του εδαφίου σαράντα, από το 1989 έως τον νόμο της Κυριακής στο εδάφιο σαράντα ένα, και είναι επίσης το κενό διάστημα από τον έκτο, πλουσιότερο πρόεδρο στο εδάφιο δύο, έως το έβδομο βασίλειο. Είναι η ιστορία που άρχισε με την πρώτη φωνή του κεφαλαίου δεκαοκτώ της Αποκάλυψης στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και τελειώνει με τη δεύτερη φωνή κατά την ώρα του μεγάλου σεισμού στο κεφάλαιο ένδεκα της Αποκάλυψης. Αυτή η ιστορία είναι επίσης η χρονική περίοδος που προσδιορίζεται από τον Ιεζεκιήλ στο κεφάλαιο δώδεκα, όπου κάθε όραμα εκπληρώνεται. Αυτή η χρονική περίοδος είναι ο καιρός της σφράγισης των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ο αγιασμός του λαού του Θεού επιτελείται διά του λόγου Του.

Άγιασον αυτούς δια τῆς ἀληθείας σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν. Ἰωάννης 17:17.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Αυτό το όραμα δόθηκε στον Ιεζεκιήλ σε καιρό κατά τον οποίο ο νους του ήταν γεμάτος από ζοφερές προαισθήσεις. Έβλεπε τη γη των πατέρων του να κείται έρημη. Η πόλη, που άλλοτε ήταν γεμάτη από λαό, δεν κατοικούνταν πλέον. Η φωνή της ευφροσύνης και ο ύμνος της αίνησης δεν ακούγονταν πια μέσα στα τείχη της. Ο ίδιος ο προφήτης ήταν ξένος σε ξένη γη, όπου η αχαλίνωτη φιλοδοξία και η άγρια σκληρότητα κυριαρχούσαν απολύτως. Όσα έβλεπε και άκουγε από την ανθρωπίνη τυραννία και αδικία καταθλίβαν την ψυχή του, και θρηνούσε πικρά ημέρα και νύχτα. Αλλά τα θαυμαστά σύμβολα που παρουσιάστηκαν ενώπιόν του πλησίον του ποταμού Χεβάρ αποκάλυπταν μια υπέρτατη εξουσία, ισχυρότερη από εκείνη των επίγειων αρχόντων. Υπεράνω των υπερήφανων και σκληρών μοναρχών της Ασσυρίας και της Βαβυλώνας ήταν ενθρονισμένος ο Θεός του ελέους και της αλήθειας.»

«Οι τροχοειδείς περιπλοκές που φάνηκαν στον προφήτη να εμπλέκονται σε τέτοια σύγχυση τελούσαν υπό την καθοδήγηση απείρου χειρός. Το Πνεύμα του Θεού, που του αποκαλύφθηκε ότι κινούσε και κατηύθυνε αυτούς τους τροχούς, έφερε αρμονία από τη σύγχυση· έτσι, ολόκληρος ο κόσμος τελούσε υπό τον έλεγχό Του. Μυριάδες δοξασμένων όντων ήταν έτοιμες, με τον λόγο Του, να υπερκυριαρχήσουν επί της δυνάμεως και της πολιτικής των πονηρών ανθρώπων και να φέρουν αγαθό στους πιστούς Του.»

«Κατά τον ίδιο τρόπο, όταν ο Θεός επρόκειτο να ανοίξει στον αγαπημένο Ιωάννη την ιστορία της εκκλησίας για τους μέλλοντες αιώνες, του έδωσε μια διαβεβαίωση για το ενδιαφέρον και τη φροντίδα του Σωτήρος προς τον λαό Του, αποκαλύπτοντάς του “Κάποιον όμοιο με Υιό ανθρώπου”, να περιπατεί ανάμεσα στις λυχνίες, οι οποίες συμβόλιζαν τις επτά εκκλησίες. Ενώ στον Ιωάννη παρουσιάστηκαν οι τελευταίοι μεγάλοι αγώνες της εκκλησίας με τις επίγειες εξουσίες, του επιτράπη επίσης να δει την τελική νίκη και απελευθέρωση των πιστών. Είδε την εκκλησία να οδηγείται σε θανατηφόρα σύγκρουση με το θηρίο και την εικόνα του, και την προσκύνηση εκείνου του θηρίου να επιβάλλεται επί ποινή θανάτου. Αλλά, κοιτάζοντας πέρα από τον καπνό και τον αλαλαγμό της μάχης, είδε ένα πλήθος επάνω στο Όρος Σιών μαζί με το Αρνίο, που είχαν, αντί για το χάραγμα του θηρίου, το “όνομα του Πατρός γραμμένο επάνω στα μέτωπά τους”. Και πάλι είδε “εκείνους που είχαν νικήσει το θηρίο, και την εικόνα του, και το χάραγμά του, και τον αριθμό του ονόματός του, να στέκονται επάνω στη γυάλινη θάλασσα, έχοντας τις κιθάρες του Θεού” και να ψάλλουν την ωδή του Μωυσή και του Αρνίου.»

«Αυτά τα μαθήματα είναι προς όφελός μας. Χρειαζόμαστε να στηρίζουμε την πίστη μας στον Θεό, διότι ακριβώς μπροστά μας βρίσκεται καιρός που θα δοκιμάσει τις ψυχές των ανθρώπων. Ο Χριστός, επάνω στο Όρος των Ελαιών, επανέλαβε τις φοβερές κρίσεις που επρόκειτο να προηγηθούν της δευτέρας παρουσίας Του: “Θέλετε ακούσει πολέμους και φήμας πολέμων.” “Θέλει εγερθή έθνος επί έθνος, και βασιλεία επί βασιλεία· και θέλουσι γείνει πείναι, και λοιμοί, και σεισμοί κατά τόπους. Πάντα δε ταύτα είναι αρχή ωδίνων.” Ενώ αυτές οι προφητείες έλαβαν μερική εκπλήρωση κατά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, έχουν αμεσώτερη εφαρμογή στις έσχατες ημέρες.»

«Στεκόμαστε στο κατώφλι μεγάλων και σοβαρών γεγονότων. Η προφητεία εκπληρώνεται ταχέως. Ο Κύριος είναι προ των θυρών. Συντόμως πρόκειται να ανοιχθεί ενώπιόν μας μία περίοδος συντριπτικού ενδιαφέροντος για όλους τους ζωντανούς. Οι διαμάχες του παρελθόντος πρόκειται να αναζωπυρωθούν· νέες διαμάχες θα ανακύψουν. Οι σκηνές που πρόκειται να εκτυλιχθούν στον κόσμο μας δεν έχουν ακόμη ούτε καν ονειρευτεί. Ο Σατανάς εργάζεται μέσω ανθρωπίνων παραγόντων. Εκείνοι που καταβάλλουν προσπάθεια να μεταβάλουν το Σύνταγμα και να εξασφαλίσουν έναν νόμο που να επιβάλλει την τήρηση της Κυριακής ελάχιστα αντιλαμβάνονται ποιο θα είναι το αποτέλεσμα. Μία κρίση είναι ήδη επί θύραις.»

«Αλλά οι δούλοι του Θεού δεν πρέπει να εμπιστεύονται στον εαυτό τους μέσα σε αυτή τη μεγάλη κρίση. Στα οράματα που δόθηκαν στον Ησαΐα, στον Ιεζεκιήλ και στον Ιωάννη, βλέπουμε πόσο στενά συνδέεται ο ουρανός με τα γεγονότα που λαμβάνουν χώρα επάνω στη γη και πόσο μεγάλη είναι η μέριμνα του Θεού για εκείνους που είναι πιστοί σ’ Αυτόν. Ο κόσμος δεν είναι χωρίς άρχοντα. Το σχέδιο των μελλόντων γεγονότων βρίσκεται στα χέρια του Κυρίου. Η Μεγαλειότητα του ουρανού έχει υπό τη δική της επιμέλεια το πεπρωμένο των εθνών, καθώς και τις υποθέσεις της Εκκλησίας Του.» Testimonies, τόμος 5, 752, 753.